

Uddrag af:

Columbus' skibsjournal 1492 – 1493 ved Rinaldo Caddeo, J. H. Schultz Forlag, København 1942. (Oversat fra italiensk efter *Giornale di Bordo di Cristoforo Colombo (1492-1493) a cura di Rinaldo Caddeo* af Carl V. Østergaard). Fodnoterne er fra bogen. Bemærkningerne i skarpkantede parenteser er Ivan Tafteberg Jakobsens.

Columbus er omtalt i tredje person som "admiralen", fordi der er tale om en gengivelse i uddrag af skibsjournalen ved Bartolomé de las Casas, som havde adgang til en kopi af skibsjournalen.

s. 46

Fredag den 3. August 1492 [1492]

"Fredag den 3. August Klokken otte afsejlede vi fra Barren ved Saltes og tilbagelagde under Krydsning mod en stærk Søbrise indtil Solnedgang 60 romerske Mil¹, hvilket er 15 spanske Mil, imod Syd, og derefter styrede vi mod Syd en Kvart² Sydvest, hvad der var Kursen til de Kanariske Øer."

Lørdag den 4. August [1492]

De sejlede mod Sydvest en Kvart Syd.

Søndag den 5. August [1492]

De tilbagelagde i Løbet af Døgnet over 40 spanske Mil.

....

[På de Kanariske Øer] s.48

...Da nu alt var bragt om Bord – Vand, Brænde, Kød og andre Forsyninger, der var tilvejebragt af Folk, som Admiralen havde efterladt paa Gomera, dengang han begav sig til Øen Canaria for dér at kalfatre Karavellen *Pinta* - , så lettede Admiralen endelig Anker, Torsdag den 6. September, og stod til Sø fra Gomera med sine tre Karaveller.

...

s. 49

Fredag den 7. September [1492]

Hele Fredagen og Lørdag til Klokken 3 Nat laa han bi paa Grund af Vindstille.

Lørdag den 8. September [1492]

Lørdag Klokken 3 Nat blæste det op fra Nordøst, og Admiralen fortsatte sin Kurs mod Vest. Han havde høj Sø for Stævnen, hvad der hindrede Farten, og kunde paa denne Dag og i den følgende Nat kun tilbagelægge 9 spanske Mil.

Søndag den 9. September [1492]

Han sejlede 15 spanske Mil og besluttede at regne et mindre Antal end det, han i Virkeligheden tilbagelagde, for at hans Folk ikke skulde tabe Modet og blive bange, i Fald Rejsen blev alt for lang.

¹ En rom. Mil = ca 1480 m Det er den italienske Sømil, hvoraf der gaar 4 på en *lega*, hvad der her gengives ved "spansk Mil". I det følgende betegnes den rom. Mil i Reglen blot ved "Mil".

² En gammel Inddelingsenhed paa Kompasset, der svarer til en "Streg" (se s. 45).

I Nattens Løb sejlede han 120 romerske Mil, 10 Mil i Timen, hvilket er 30 spanske Mil. Skibsfolkene styrede slet, de faldt af en Kwart eller endog en og en halv Kwart til Nordvest, og Admiralen irettesatte dem flere Gange.

s. 50

Mandag den 10. September [1492]

Han gjorde 60 spanske Mil i Løbet af hele Døgnet, nemlig 10 Mil eller 2½ spanske Mil i Timen; men han regnede kun 48 spanske Mil for at ikke Folkene skulde blive foruroligede over Rejsens store Længde.

...

s. 51

Mandag den 17. September [1492]

[...] Skibsførerne foretog deres Observationer og saa, at Kompasserne igen afveg godt og vel en Kwart, og Folkene viste i den Anledning Tegn paa Modløshed og Nedslaaethed, men sagde ikke hvorfor. Admiralen saa det og befalede Skibsførerne at foretage Observationer igen ved Daggry, og da de havde bestemt Nord, fandt de, at Kompasnaalene var gode nok. Sagen var den, at ikke Naalene, men Polarstjernen flyttede sig.

...

s. 52

Onsdag den 19. September [1492]

[...] Skibsførerne gjorde Bestik; han paa *Niña* skønnede, at de befandt sig 440 spanske Mil fra de Kanariske Øer, han paa *Pinta* fandt, at de var sejlet 420 spanske Mil, medens Admirals Skibsfører regnede nøjagtig 400 spanske Mil.

...

s. 55

Tirsdag den 25. September [1492]

[...] Admiralen havde en Samtale med Martín Alonso Pinzón, Kaptajnen paa *Pinta*, om et Kort, som han for tre Dage siden havde sendt over paa hans Karavel. Paa dette Kort var der, som det lader, tegnet nogle Øer, der efter Martín Alonsos Sigende maatte være beliggende i disse Farvande. Admiralen svarede, at han var af samme Mening; naar de ikke var stødt paa disse Øer, kom det af, at Havstrømningerne stadig havde givet Skibene Afdrift i nordøstlig Retning, og at de ikke var sejlet saa langt, som Skibsførerne paastod.

Og mens de samtalede om dette Emne, sagde Admiralen til Martín Alonso, at han skulle sende ham det ommeldte Kort, og efter at Pinzón havde hevet det om Bord til ham ved en Ende Tov, gav Admiralen sig til at afsætte den tilbagelagte Rute sammen med sin Skibsfører og de søkyndige. [Lidt efter hævder Martín Alonso, at han har set land]

s. 56

[...] Nu gav Admiralen Ordre til at opgive den Kurs, de hidtil havde fulgt, og som var stik Vest. Skibene skulde sætte Kursen mod Sydvest – den Retning hvori der syntes at have vist sig Land. Og således sejlede de paa denne Dag 4½ spanske Mil imod Vest og i Løbet af Natten 17 spanske Mil mod Sydvest, ilat 21½ spanske Mil, medens han over for Folkene kun regnede 13; thi over for Mandskabet hævdede han hele Tiden, at der tilbagelagdes en kortere Vejlængde, for at Rejsen ikke skulle forekomme dem alt for lang. Saaledes førte Admiralen et dobbelt Regnskab: det mindre Tal var forkert og det større rigtigt.

...

s. 57

Søndag den 30. September [1492]

[...] Han bemærker, at de Stjerner, der hedder *las guardias*, naar Mørket falder paa, staar nær ved Armen i Vest og hen ad Morgen i en Linie under Armen i Nordøst; det ser ud til, at de kun flytter sig tre Linier, hvad der svarer til 9 Timer, og saadan er det hver Nat. Dette skriver Admiralen paa dette Sted. Ved Nattens Frembrud har Kompassnaalene en Misvisning paa en Kvart, og ved Daggry peger de nøjagtigt mod Polarstjernen; det synes derfor klart, at Polarstjernen flytter sig ligesom de andre Stjerner, og at Naalene altid viser rigtigt.

Mandag den 1. Oktober [1492]

Med vestlig Kurs tilbagelagde de 25 spanske Mil; Admiralen regnede over for Skibsfolkene 20. Der faldt et voldsomt Regnskyl. Admirals Skibsfører kom til det Resultat, at de ved Daggry paa denne Dag havde tilbagelagt 578 spanske Mil i vestlig Retning fra Øen Ferro [El Hierro, den vestligste ø blandt de Kanariske Øer]. Regnskabet med de mindre Tal, som Admiralen meddelte Besætningen, viste 584, medens det Regnskab, som han ansaa for rigtigt, og som han holdt hemmeligt, gav 707 spanske Mil.

[*Fredag den 12. Oktober* [1492] ser de land. De går i land på en ø, der på indianernes sprog hedder Guanahani. Det er stadigvæk omstridt, hvilken ø det drejer sig om, men formentlig er det øen San Salvador i Bahama-øgruppen].

...

Tirsdag den 30. oktober [1492]

[Columbus sejler langs med nordkysten af Cuba]

s. 90

[...] Efter Admirals Skøn laa det Sted, hvor han i Øjeblikket befandt sig, paa den 42nde Grad Nord for Ækvinoktiallinien, hvis der da ikke er en Fejl i Manuskriptet, der ligger til grund for denne Afskrift, og han siger, at han vil gøre sig Umage for at naa frem til Stor-Khanen, der efter hans Mening maatte bo paa disse Kanter, eller til Byen Kathai, der tilhørte denne Fyrste, og som er meget stor, efter hvad man forsikrede ham før hans Afrejse fra Spanien.

...

s. 93-94

Fredag den 2. november [1492]

Paa dette Sted maalte Admiralen Løbet af Natten ved Hjælp af Kvadranten Polhøjden og fandt, at Stedet laa 42° Nord for Ækvinoktiallinien. Han tilføjer, at efter sin Beregning havde han fra Øen Ferro til dette Punkt tilbagelagt 1142 spanske Mil, og erklærer paa ny, at det Land, ud for hvilket han laa for Anker, var Fastlandet.

...

s. 110

Onsdag den 21. November [1492]

[...] Nu befandt Admiralen sig på 42° Nord for Ækvinoktiallinien ligesom i *Havenes Havn*; derfor siger han, at han nærer Tvivl om Kvadrantens Nøjagtighed, som han vilde kontrollere, naar han kom i Land, selv om han nok troede, at han ikke befandt sig ret langt fra det nævnte Punkt. I

Virkeligheden havde han Ret, naar han gav Udtryk for sine Tvivl; thi han kunne umulig have fjernet sig saa langt mod Nord, eftersom disse Øer ligger ved ... Grader. Dog var han tilbøjelig til at mene, at Kvadranten alligevel viste rigtig, eftersom den viste Nord ligesaa højt som i Kastilien. Men hvis det havde forholdt sig saaledes, vilde Admiralen have befundet sig i Nærheden af og paa Højde med Florida. Men hvor skulde i saa Tilfælde den Række Øer være holdt op, som han siger at han havde forude?

Admiralen tilføjer, at den stærke Hede bidrog sit til at indgive ham den Tvivl, han taler om; det er da også klart, at hvis han havde befundet sig ved Floridas Kyster, saa vilde han ikke have mødt Hede, men Kulde, og lige saa indlysende er det, at ved 42° kan det ikke noget sted paa Jorden være hedt, med mindre det skyldes en Tilfældighed, som, saa vidt jeg ved, aldrig nogensinde er indtruffet.

...

s. 140 – 141.

Torsdag den 13. december [1492]

Her vil Admiralen gøre Regnskab for det Antal Timer, som Dagen og Natten bestod af; han fandt, at 20 Timeglas tømtes i Tiden mellem Solopgang og Solnedgang, idet hvert Timeglas brugte en halv Time; men han tilføjer, at der i dette Regnestykke kan være indløbet Fejl, enten fordi Sanduret ikke blev vendt i Tide, eller fordi Sandet ikke løb regelmæssigt. Han fortæller tillige, at han ved Hjælp af Kvadranten fastslog, at han befandt sig 34° fra Ækvinoktiallinien.

...

s. 204

Søndag den 3. Februar [1493]

I Nat tilbagelagde de ved Sejlads for Medbør og – Gud være lovet – med stille Sø 29 spanske Mil. Admiralen skønnede, at Polarstjernen stod lige så højt som ved Kap Vincent i Portugal. Solhøjden kunde han ikke tage hverken med Astrolabiet eller med Kvadranten, da Bølgebevægelsen gjorde det umuligt.

I Dagens Løb fortsatte han i Retning Østnordøst med en Fart af 10 Mil i Timen og tilbagelagde saaledes 27 spanske Mil på 11 Timer.

Brev fra Christopher Columbus til Luis de Santángel

Dateret 15. Februar 1493.

...

s. 240

[...] Hidtil har jeg paa disse Øer ikke fundet Menneskeuhyrer, saadan som mange troede; det er tværtimod Mennesker af tiltalende Ydre, det er ikke Negre som i Guinea; de har langt Haar og færdes ikke, hvor Solstraalernes Hede er alt for stærk; thi Solens magt er her ganske rigtigt meget stor, eftersom Landet kun ligger 26° fra Ækvator.